Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

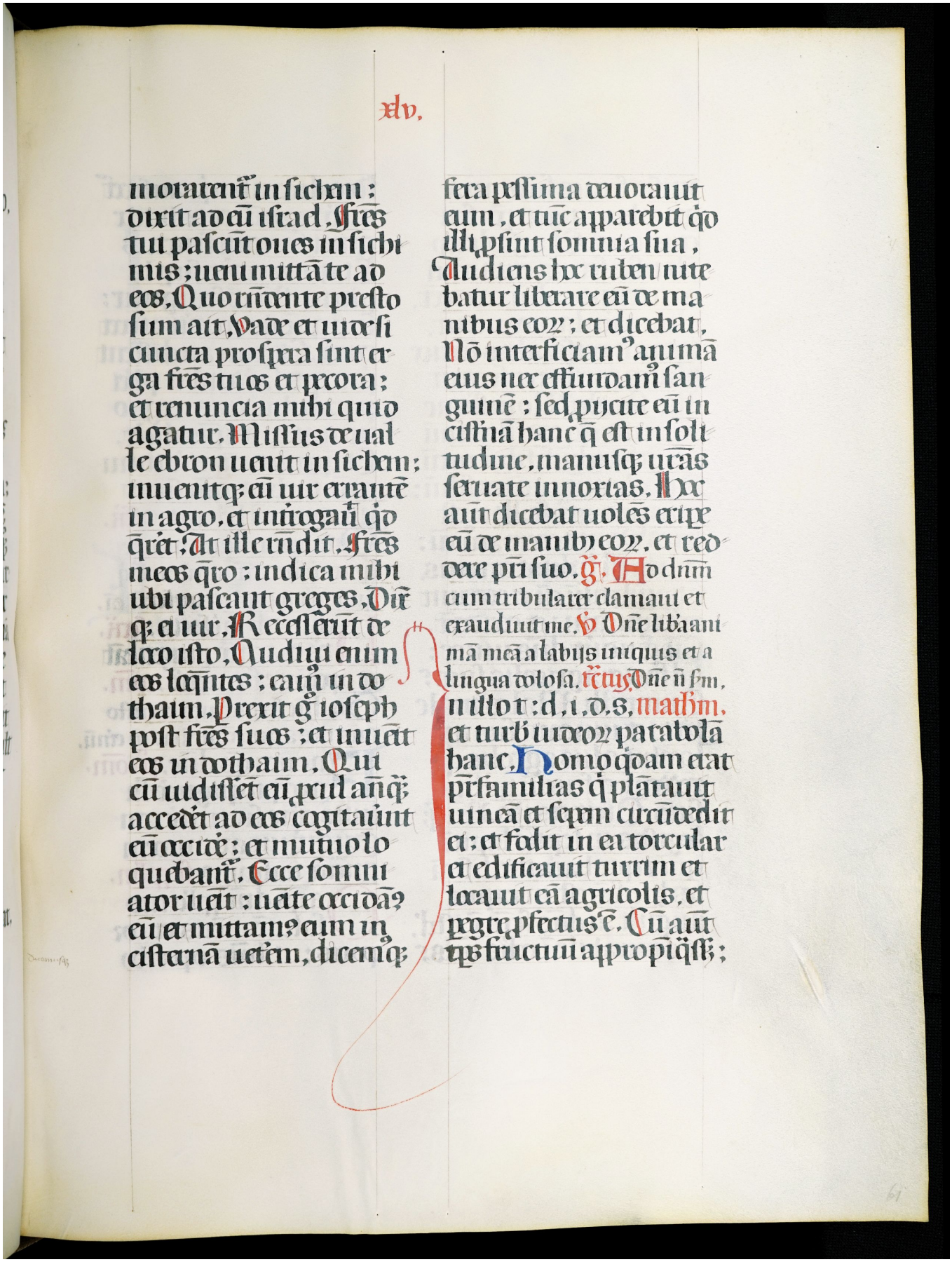

xlv.

morarent in sichem;
dixit ad eū israel, Fres
tui pascūt oues in sichi
mis; ueni mittā te ad
eos. Quo respondente presto
sum ait. Vade et uide si
cuncta prospera sint ce
ga fres tuos et pecora;
et renuncia mihi quid
agatur. Missus de ual
le ebron uenit in sichem;
inuenitq; eū uir errantē
in agro, et interrogauit quid
quēret; At ille rndit, Fres
meos quro; indica mihi
ubi pascant greges. Dixit
q; ei uir, Recesserūt de
loco isto. Audiui enim
eos loquentes; eamus in do
thaim. Perrexit g̃ ioseph
post fres suos; et inuenit
eos in dothaim. Qui
cū uidisset eū procul antq;
accederet ad eos cogitauerunt
eū occidere; et mutuo lo
quebant. Ecce somni
ator uenit; uenite occidamus
eū et mittamus eum in
cisternā uetem, dicentq;
fera pessima deuorauit
eum, et tunc apparebit quid
illi prosint somnia sua.
Audiens hoc ruben nite
batur liberare eū de ma
nibus eorū; et dicebat,
Nō interficiamus animā
eius nec effundamus san
guinē; sed projicite eū in
cisternā hanc q̃ est in soli
tudine, manusq; uras
seruate innocuas. Hoc
autē dicebat uolēs eripe
re eū de manibus eorū, et red
dere pri suo. ℣. Ho dum
eum tribulare clamauit et
exauduit me. ℣ Dñe liba ani
mā meā a labijs iniquis et a
lingua dolosa. ℟ Dñe ñ fm.
n illo t: d, i, d, s, matbm.
et turbē uiderūt paratola
hanc. Homo quidam erat
pfamilias q̃ plātauit
uineā et sepem circūdedit
ei; et fodit in ea torcular
et edificauit turrim et
locauit eā agricolis, et
peregre pfectus ē. Cū autē
tps fructuū appropiāsset;